

Dosarul nr. 2ra-2049/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului moral și material, cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal,

împotriva deciziei din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 aprilie 2018 avocatul Daniliuc Nicolae, acționând în interesele lui Miron Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului RM, Procuraturii Generale a RM, Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 9131,96 de euro și 19558,22 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 850000 de lei, cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal de către procuratură și instanțele de judecată și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 19 aprilie 2017 s-a adresat procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție cu o plângere penală, solicitând pornirea urmăririi penale în baza art. 307 Codul penal. La data de 10 mai 2017 procurorul Procuraturii Anticorupție l-a informat printr-o scrisoare că argumentele expuse în plângere nu constituie suficient motiv pentru inițierea investigațiilor. La 22 mai 2017 a solicitat procurorului să se conformeze prevederilor art.art.19, 254, 274 CPP și să cerceteze cazul complet, obiectiv și să emită ordonanță motivată, însă prin ordonanța din 09 iunie 2017 a procurorului șef-adjunct Ștefan Șaptefrați, s-a dispus de a refuza în primirea și examinarea plângerii sale. Ordonanța în cauză a fost contestată la judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, fiind respinsă la 23 februarie 2018. La data de 26 februarie 2018 a depus recurs împotriva încheierii din 23 februarie 2018 și prin decizia din 12 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, recursul a fost respins ca nefondat.

A evidențiat reclamantul că atât procuratura, precum și instanțele de judecată nu au oferit răspuns la întrebările abordate, au examinat superficial plângerile sale

referitoare la tragerea la răspundere penală a unor persoane, încălcând art. 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție. Art. 6 garantează dreptul la un proces echitabil și într-un termen rezonabil, iar art. 53 alin. 2 din Constituția RM stipulează cu certitudine că statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele de judecată. Totodată, art. 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale îi garantează dreptul la o satisfacție echitabilă din partea statului atunci când sunt violate drepturile, garantate de Convenție și protocoalele adiționale, iar Republica Moldova, ca parte contractantă, prin instanțele de judecată și organele procuraturii intenționat și vădit i-au violat drepturile la un proces echitabil și într-un termen rezonabil, cauzându-i un prejudiciu moral.

Reclamantul a menționat că o reparație echitabilă a prejudiciului material constituie suma de 9131,96 de euro și 4403,29 de lei, încasate ilegal de către judecătorul Radu Țurcanu prin hotărârea din 08 octombrie 2013, suma de 15154,93 de lei încasată de către executorul judecătoresc pentru executarea silită a hotărârii judecătorești din 08 octombrie 2013. Cu referire la prejudiciul moral, în sensul art. 41 din Convenție, consideră că o reparație echitabilă, ar constitui suma de 850000 de lei. Sumele indicate au fost achitate de reclamant și care au fost transferate pe conturile SRL "Mobolux Trans", ulterior achitate creditorului și executorului judecătoresc.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Miron Alexandru împotriva Guvernului RM, Procuraturii Generale a RM, Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a conchis că cererea de chemare în judecată nu conține probe sau argumente noi și întemeiate, în urma cărora s-ar constata temeinicia cerințelor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

De asemenea, a mai stabilit instanța de apel că la judecarea pricinii, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a interpretat și aplicat corect normele de drept material, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată pe circumstanțele de fapt constatate nemijlocit în ședința de judecată.

La 11 septembrie 2019, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A mai invocat recurentul că concluziile expuse în decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 3 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 23 iulie 2019 (f.d. 143) însă, date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 11 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh